



1011·LISTI

LETO III.

LISTI DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 19

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 36.—.



Odlično spoštovanje št. 1.: »Bolj pošteno, gospoda, bolj pošteno bi morali urediti stvar, pa bi bilo vse v redu!«
Ostala spoštovanja: »Kako to mislite?«

Odlično spoštovanje št. 1.: »Bolj pošteno, gospoda, bolj pošteno bi morali skriti vso zalogo, pa bi bilo vse v redu!«

Prihodnja številka izide v torek, dne 15. oktobra 1940.

BOG MARS OBOLEL

Resno je obolel bog Mars. Vzrok bolezni je stalno spreminjanje klime: zdaj gostuje v gosti, hladni megli, zdaj zopet v vroči Afriki. Zdravniki so mu resno nasvetovali vsaj par mesecev počitka. Ni izključeno, da bo Mars upošteval ta nasvet in se do prihodnje pomladi skušal čimmanj naprezati.

Stara laž

Da v Rimu ne bi se upor plebejcev lačnih bolj razlezel, Menenius Agripa je takoj jim bajko to natvezel:

»Le mir, če patrijotje ste!
vi kmetje, pevci, obrtniki!
Ne sódite družabni red,
ker lačni ste, a mi smo siti!

Ne zábite, da 'glava' ste,
vsak kmet je 'roka' domovine,
poet je narodno 'srce',
mi le 'želodec' smo očine.

Vendar, če stan bi naš ne žrl
za vas, propadla bi kultura,
tako, kot brez želodčnih žil
pogine vsaka kreatura.«

Pomirjen vsak plebejec je
zdaj hlačni pas še bolj zategnil.
Da ga Agripa naplahtal,
na to pomisliti ni vtegnil.

A danes ne pomaga več
noben naziv, tako še časten.
Vsak patrijot predčbro ve:
za glad imam želodec lasten!

x.

Poslano

Objavljamo dopis, ki smo ga prejeli te dni:

»Zveza slovenskih špekulantov (ZSS) je na svojem zasedanju nekje v Sloveniji ostro nastopila proti narodni nezavednosti širokih množic slovenskega naroda. Ti slovensko narodno nezavedni nižji sloji predlagajo, da se slovenski špekulantje konfinirajo v Čuprijo, Bileče, Debar ali druge kraje izven naše ožje domovine. Kot zavedni Slovenci zahtevamo, da nas konfinirajo — če že tako mora biti — v naši ožji domovini Sloveniji. Predlagamo kraje kakor Bled, Bohinj, v zimski sezoni Kranjsko goro itd. Le v skrajnih primerih bi se zadovoljili z bivanjem v lastnih hišah v Banja Luki.«

ZA ZSS: •

(podpis nečitljiv).

PO RAZSODBI

Obsojeni: »Gospod sodnik, protestiram! Kaznovali ste me z globo 500 dinarjev, ker sem sosedu rekel 'bik'. Lani ste me bili obsodili za isti prestop samo s 300 dinarji.«

Sodnik: »Kaj hočete, ko pa se je meso tako podražilo!«

VOJNO POROČILO

Nemška letala so bombardirala nekaj ur West End, mestno četrt najbogatejših Londončanov. Mrtvih je nekaj vojakov, delavcev in služinčadi.

Dvom brezposelnega

Oj, oče nebeški, ki vstvaril si svet
šestero si dolgih dni z njim imel
muje,

ko si odpočival, tedaj si dejal:
»Ta sedmi naj dan tudi človek
praznuje!«

Mi danes počivamo celih šest dni,
a sedmega delati se ne spodobi.
Zato te zdaj prosimo, da nam poveš:
al' nisi nas vstvaril po svoji podobi?

x.

Janezek premišlja,

če je komisijonar tisti misijonar,
ki spreobrača kakšno pleme po imenu Ko;

če je njegov stric kolerik zato,
ker je imel kolero;

če je dominion igra z dominami;
če ima estrada kaj skupnega s
stradanjem;

če je eksekutor tisti, ki eksa;
če je karikaturist turist, ki leze na
hrib po imenu Karika;

če nastane perturbacija tedaj, ko
postaneta dva »per tu«;

če je teleskop skopo tele;
če je orientalec tisti, ki simpatizira
z Vzhodom;

če se imenuje Toulon tako radi tu-
ljenja...

TELEGRAM IZ LONDONA

West End, 25. septembra. Nujno
potrebujemo večjo množino megle.
Plačamo po najvišji dnevni ceni. Ku-
pimo tudi vso ljubljansko meglo. Kot
plačilno sredstvo so na razpolago
naši otoki v Tihem oceanu in na At-
lantskem oceanu po svobodni izbiri.

Opozicija mora biti!



Jurek Cmok: »Kaj bute vi išli vu opoziciju ili ne bute?

Bambo: »Mi že ne bomo v opoziciji!«

Jurek Cmok: »A tak! No, ako vi ne bute, onda budemo mi! Jeden mora biti!«

Ljubosumni Kavalirji



Trije kavalirji: »Nekam preveč krepko jo stiska ta snubač in vse preveč vztrajen je, dolgo tega ne bomo mogli mi več mirno prenašati, kaj?«

cozih največje razumevanje, kajti Francozi itak vsakogar dobro razumejo in mu skušajo čim bolj ustreči.

»SVOBODA, ENAKOST, BRATSTVO!«

Francoški zunanji minister Paul Baudoin je izjavil ameriškim novinarjem — na banketu seveda! —, da ni dovolj le pisati na zgradbe besede »Enakost, svoboda, bratstvo«. Po tej izjavi sklepamo, da je po mislih g. Baudoina treba te besede z zgradb tudi izbrisati.

*Visoko kroži sokol v etru,
kot bi hotel do sončnih lin.
A vendar ta polet v višavah
pomeni za drobnjad pogin.*

*Tako premnogi demagogi
nam kažejo svobode znak.
A ko uspeli so, gorje nam!
Svobodo je zajel somrak.*

x.

September 1940

Geometri na Balkanu v redu vse so izvršili; a Sovjeti zadnje tedne čisto so se v molk zavili.

London v meglo se zavil je, malo mu že to pomaga; na zapadu bombarderska vsepovsod je huda zgaga.

Zgaga tukaj, zgaga tamkaj, še Amerika v njej plava; ker volitve so pred durmi, naj do njih ostane zdrava!

Indokina zdravja išče, Siam tudi se ves giblje; Gandhi Indiji veleva, naj nikar preveč ne miglje.

Dež napaja žejno zemljo, sonce greje le bolj malo; svet na kisko se nagiba, ne razume vsako šalo.

O krompirju in koruzi že premnogi debatira; kdor ima kaj več denarja, ga pa v zelje brž votira.

Stric japonski z ultimati dela veliko reklamo; pa ni več tako sijajen, ker že dobro ga poznamo.

Mi poznamo se med sabo nam bilo bi še najbolje, da ob vinski se trgatvi združimo vsi dobre volje.

SALOMONSKA MODROST

Iz vojnega poročila: »Eno naše letalo je sovražnik sestrelil, a šest se jih ni vrnilo domov.«

FRANCIJA NA NOVIH POTIH

»Revue des deux mondes«, švicarska revija, objavlja članek starega gospoda Petaina, ki pravi v tem članku, da bo krenila Francija na novo pot, ki ne bo niti liberalizem, ne socializem in ne kapitalizem. Ni pa povedal, kaj bo. Po tem je mogoče sklepati, da bo to fevdalizem...

*Koliko brihtnejši smo od živali
lahko že vsakdo iz tega prevdari:
Če bi se človek brez uma rodil,
bi se še danes s čeljustmi moril.*

x.

UNIJA MED ANGLIJO IN U. S. A.

Veliki Britaniji se ni posrečilo pridobiti Francije za Unijo, kar je Francozom gotovo žal. Še danes bi se lahko borili za Angleže. Zdaj je izjavil minister Attlee, da se je Anglija pripravljena pogajati za Unijo z U. S. A. Financirali naj bi to podjetje seveda Američani in oni bi vlekli potem tudi dividende.

SIAMSKI DVOJČKI

so tako narasli, da se lahko spreminje v trojčke. Ker bo zato zmanjkalo zanje življenjskega prostora, se siamski državniki trudijo, da bi razširili meje svoje države, seveda na račun Francozov. Vsak račun ima dve plati: eden ga predloži in ima dobiček, drugi ga plača in ima zgubo. Morda bi se siamski državniki obrnili na koga drugega, ker so pa Francozi postali prijatelji družine in ker so siamski dvojčki-trojčki tudi rezultat družine, upajo najti pri Fran-

NA ERDELJSKEM

je prepovedano piti alkoholne pijače. Prepoved je hvalevredna iz več ozirov. Mir je s tem precej utrjen, ker ne bo treba nastopiti Sveti vojski. Južnoevropsko grozdje bo še bolj dozorelo in bo trgatve zato lažja, pijača pa bolj sladka. Sedaj pa na Erdeljskem niti ni potrebno, da bi kdo popival, kajti ljudje so pijani od navdušenja nad spremembami. Ko se strezni, bo pa novi cviček tudi že tukaj in veselje se začne znova.

NAČIN ZA OLAJŠANJE DRAGINJE

Živila so dražja z vsakim dnem. Kako to odpraviti ali vsaj olajšati?

Rešitev je precej enostavna: Naše dnevno časopisje naj izhaja v povečani nakladi, čitatelji pa naj izkoriščajo race, ki jih časniki servirajo!...

SENZACIONALNO POROČILO »VEČERNIKA« NAROD SAMIH STOPETDESET- LETNIKOV

»Večernik« z dne 18. septembra piše: »V domovino se vrača 5000 Nemcev iz Bukovine. V Bukovini so živeli že stopetdeset let...«

Bralci »Večernika« pričakujejo z napetostjo, kaj bo še povedal list o teh klenih Nemcih iz Bukovine. Gotovo bo poslal enega izmed svojih reporterjev na peron k vlakni, da si te zanimive potnike ogleda, če bodo potovali skozi Maribor. Lepe brade morajo že imeti ti Bukovinci. Ali pa reporter? — ko-ki.

Špekulantova oporoka

(Po Gregorčičevi pesmi „Hajdukova oporoka“)

Zaloga skrita zdaj je preč,
končan je boj, strašno besneč.
Nekdo v spremstvu gre na vlak,
zakriva ga večerni mrak.

Glej, v vlaku tam, na okno oprt,
sloni gospod — ves bled ko smrt,
gospod bledeči, špekulant,
od vseh največji prevarant.

Saj on se ječe ne boji,
a vanjo si le ne želi,
milijona ni nagrabil še,
ne keha, to boli srce.

V prisilno bivališče gre,
po znancih zdaj ozira se;
pred oknom kup ljudi stoji
in špekulant jim govori:

»Pobrali so zalogo vso,
ostali mi denarci so.
Zdaj vam, ko v konfinacijo grem,
poslednjo željo naj povem:

Sem skrival usnje, moko, mast,
pa vse odkrila je oblast.
Žandar zalogo je pobral,
žandar me v keho bo odgnal.

Zalogo mojo — en, dva, tri —
nanaglem so zaplenili.
Moj dom bo majhna, pusta vas,
brez poslov pasel bom dolgčas.

Pa, — najsi brez zaloge sem,
skleniti oporoko h'čem.
Naj vidi ves trgovski svet,
zakaj sem mirno šel sedet.

Poglejte, bratje, to zemljo,
ravnine glejte pred seboj,
po njih lepó polje rodi,
blešče se mesta in vasi.

Da, krasna je dežela ta,
pohleven narod tod domá;
pa, oh, ko grabimo denar,
se v poste meša nam — žandar!

Za nas naj to polje rodi,
za nas naj se vsak kmet poti,
za nas dežele sad in cvet
in pólja sad in cvet — deklet!

»Kupčija prosta vladaj tod,
kar hoče, dela naj gospod!«
Tako sem se Bogu zaklel,
svet dolg s prisego sem prevzel.

Zató sem živel, se boril,
že dvakrat v preiskavi bil,
a spretno vedno sem lagal,
da le milijone bi nabral.

A zdaj, gospoda, bom zaprt,
prečrtan dragi mi načrt,

saj v kehi, bratje, težko ni,
pustiti posle — t o boli!

Gospoda moja, vi z menoj
ste bili mnog prikriti boj;
udali nismo se nikdar,
saj cilj naš svet je bil: — denar!

Gospoda moja, naj povem
vodilo vam, ko v keho grem:
Deželo vso vam izročim,
»Izžemajte jo!« vam velim!

Kar jaz obljubil sem nekdanj,
spolniti vsak obljubi zdaj:
Še boljše skrijte vse blago,
da cene spet se dvignejo!

To nado vzamem naj s seboj,
zdaj, ko grem v konfinacijo,
da, ko se vrnem sem spočit,
še večji čaka me profit!«

Sto mastnih glav prikima mu,
sto mastnih rok zamahne mu,
zatrese se trebuhov sto:
»Prisegamo ti vsi na to!«

Svečano vse stoji ko kip
in vlak potegne isti hip.
Gospod se zadnjič v nje ozre,
zavzdihne — okence zapré.

Na glas zajokal ni nikdo,
skriva pa jim rosi oko,
molče žaluje zvesti zbor,
molče zapušča kolodvor.

Že nema, gluha noč povsod!
Kam krenejo li zdaj odtod?
K avtomobilu vsak hiti,
prižge motor — in že ga ni!

Glasu ni čuti, vse molči,
le avto skozi noč drvi;
ne sveti zvezdic svet brleč,
le sij reflektorjev svetleč.

Vsak na svoj dom! — Zdaj obstoje,
lopatе voľlo zazvene, —
kopati čuješ — to bo grob!
Spet tiho vse! — končan pokop!

Kot drugi niso grobi ti,
Bog vedi, kdo le v njih leži?
Glej — v enem moka, v drugem
mast,
in v tretjem sladkor, prava slast!

Na grobu tem križ ne stoji,
nobena lučka ne gori;
zaloga skrita zdaj je v njem
in čaka višjih, višjih cen.

O, špekulant — on mirno spi,
a nekdo drugi — ta bedi;
pozna prešičkov teh vrsté:
gorjé ti, špekulant, gorjé!

Krompirjeva politika

Krompir je prišel iz Amerike. Prinesli so ga tisti junaki, ki so se vojskovali proti prvotnim prebivalcem Amerike. Pobili so jih in zaslužili in tako ustvarili cvetočo civilizacijo, ki spet pogrésa krompir. Ker je krompir že od svojega potovanja iz Amerike v Evropo zvezan z vojskovanjem, ni čuda, če se zanj tudi na trgih včasih sporečemo in pretepamo. Raziskovalci so namreč dognali, da bi Evropa bolj mirno živela, če bi ne poznala toliko krompirja. Narodi bi se tako zelo ne zaredili in tudi za vojno bi ne bili tako navdušeni. To so namreč dognali tisti učenjaki, ki so v prvi svetovni vojni trdili, da se najboljša moka naredi iz hrščevih zadkov. Drugi pa pravijo, da bi ravno krompir lahko rešil svet vsega hudega. Dovolj bi ga morali pridelati in potem z njim bombardirati tiste kraje, ki krompir pogrésajo. Vsekakor postaja nova velesila. Ponekod že ustanavljajo ministrstva za krompirjevo propagando pod geslom:

Da se rešimo hudirja,
treba dosti bo krompirja!

DOGNALI SMO,

in sicer po mukapolnem prizadevanju, da smo letos preveč preklinjali večno deževno vreme. Mati Zemlja se odeva z oblaki in neprestanim deževjem v ta namen, da skrije pred opazovalci z drugih planetov človeško sramoto in jim ne da prilike, da bi učenjaki na Luni, Marsu, Veneri in drugih svetovih, ugotovili mrk evropske civilizacije.

Premišljevanje



»Blagor tebi, krava moja! Samo eno kožo imaš in svobodna si, jaz sem jih imel za štiri milijone, pa so me zašili!«

Bojni pohod gospodinj



Kam hite te gospodinje
vse do zob oborožene?
Je-li akcija to skupna,
da moža se v rog užene?

Ne, ne boj se, dragi možek
in ne bodi mi copata!
S tem orožjem ženka tvoja
drage le kmetice šlata!!



to je na svetu vedno večja kolobocija. Slovenci imamo za odkritje te bolezni in z njo za povečanje svetovne kolobocije zasluge zaradi tega, ker smo Milanu izrazili svoje veliko vdanost in mu tako zameglili pogled. Vriskal je od zmage, iznenada so mu pa potegnili mreno z oči in mu izpodmaknili stolček. Tedaj smo pa zavriskali mi. Politika smo pretentali in zdaj drugi po svetu pretantavajo na ta način svoje politikuse. S tem je pa kolobocija vedno večja, kajti »Milangitis« se loteva zdaj tega zdaj onega in ko se bo vseh polotil, bo izpolnil svojo nalogo. Tedaj prejmemo Slovenci diplomatsko kolajno.

PRAKSA

Na mariborskem kolodvoru stopi na tehtnico prav debela gospa. Nek možakar jo potrepja po rami in ji dé: »Škoda dinarja za tehtanje, gospa! Stotrideset kilogramov imate.« »Kako pa to veste«, se zjezi gospa, saj ni res!« Vrže dinar v avtomat in tehtnica pokaže točno 130 kg. »Neverjetno«, se začudi debeluška, »le kako ste mogli tako natančno zadeti?« »Veste«, odvrne možakar, »sem živinski trgovec in imam prakso v tem.«

AMERIKANSKA

Osebe: šerif, stražnik in berač. Prizorišče: stražnica v manjšem ameriškem mestu. — Stražnik pripelje berača pred šerifa. Stražnik: »Beračil je, šerif!« Šerif: »Trideset dolarjev kaznil.« Stražnik: »Ima samo 20 dolarjev v žepu.« Šerif: »Peljite ga ven, naj berači naprej, dokler ne nabere še 10 dolarjev.«

V HOTELU

Gost: »Jutri zjutraj me torej točno zbudite. Portir: »Kdaj pa, prosim?« Gost: »Tako med sedmo in deveto uro.«

Vpliv Slovencev na svetovno kolobocijo

Zadnji svetovni znani politikus, za katerega smo Slovenci dali svoje mile glasove, je bil vodja Stojadinović. Potem smo ga dali sicer v špirit, vendar s tem še ni rečeno, da mora priti iz našega narodnega spomina. Kajti ravno s tem gospodom smo marsikaj spoznali, kar bi morda večno ostalo prikrito našim brihtnim buticam. Videli smo, da je velika zмага lahko samo uvod v velik poraz. Do tistih časov smo oboževali vsakogar, ki se je znal napihovati, sedaj pa vemo, da ne počti samo žaba, ampak tudi politikus svetovnega slovesa. Počti pa lahko na več načinov. V želodec se mu nabere nočranjih problemov in če jih je le preveč, pa jih ne zna dobro prebaviti, ga raznese. Razen no-

tranjih so pa tudi zunanji problemi. Človeka razžene fižol, a tudi skala mu odpre trebuh. Isto je s politikusom. Naš mili Milan se je sicer dolgo držal in dobro obnašal, hodil je celo na mednarodne pojedine in se voziral po svetu, da bi se izvežbal v svojem poslu. Ves trud je bil pa zaman, ko ga je zaščipalo v trebuhu iz notranjosti in je tudi od zunaj pritisnilo nanj. Zbolel je na posebni bolezni, ki človeku onemogoča, da bi sedel na mehkem stolčku, in se imenuje »Milangitis«. — Bolezen se zelo širi, marsikdo se niti ne zaveda, kako zelo je okužen z njo. Padari in tudi najboljši specialisti so navadno brez moči zoper »Milangitis«. Bolnik se je zave prepozno. Po svetu se je hudo razpasla. Za-

Potegavščina



Falotek: »Gospod nadzornik, ona-le kmetica tam doli pa ne prodaja več krompirja.«

Nadzornik: »Bomo videli!! Takoj ga bo spet prodajala!«

Falotek: »Pa ga ne bo! Veste — je že vsega prodala!«



— Sezona se prebujala, zimska namreč. Upajmo, da ne bo preveč zimska, sicer bi navsezadnje še zmrznila...

— Zlasti ženskemu spolu je treba novega klobuka, plašča in kostuma. Kako to večina moških ob današnjih cenah opravi, ne vem, vem pa to, da danes lahko vsak moški iz prepričanja poreče svoji dražji polovici: »Oh, ti moja draga žena!«

— Na mariborskem trgu, ki postaja vedno bolj čaršija, so kmečki puntiki na dnevnem redu.

— V okolici Maribora se je zatekel v varno okrilje kozolca velik tovorni avto, poln mila. Ljudje so že videli špekulantstvo, verižništvo in lastnika obsojenega na prisilno delo. Pa se je izkazalo, da zadeva ni umazana, kar bi bilo tudi paradoksnost priča toliko mila...

— Tudi brivski pomočniki tarnajo radi svojih plač. Upravičeno! Vendar niso dobri strokovnjaki, če ne bodo znali obriti svoje mojstre za povišico...

— Nekega dolgoprstneža so zaprli. Ko so ga vprašali, zakaj je kradel, je izjavil: »Enkrat sem hotel pošteno živeti!« In je včasih res težko, pošteno živeti in ne — krasti!

— »V Mariboru ni nikakih prekrškov uredbe o pobijanju draginje, razen zaplenjenega usnja v vrednosti samo okoli 4 milijonov dinarjev!« — To ni dovtip, temveč komunike tržnega nadzorstva.

V »Sokolskem domu« so visele karikature R. Bratoža. Razstava je bila res dobra, čeprav bi si poštena javnost želela, da bi bile obešene druge mariborske karikature...

— Pri nekom so našli tudi ogromne količine olja. Kaj čuda, če so se zdaj prijeli te zaplembe precej mastni madeži!

— V Dravski banovini zavijajo ljudje na smrtni postelji oči in moli, tudi sveče so jim prižigali v prejšnjih časih, ko jih je bilo še dobiti. Na Kitajskem pa ob taki priliki žonglirajo s krožniki, krogli in se urijo v ekvilibristiki. (Po »Večernikovem« članku »Kitajka« iz Šibenika v Mariboru).

— Gledališče je razpisalo abonma. Kdo se največ abonira? Uradnik!

Uradnik je lačen. Tudi kulture. Gledališče je razpisalo abonma. Kdo se ne abonira? Pridobitnik! Pridobitnik ni lačen. Tudi kulture ne.

— 300 zasebnih pisem je sunil nekdo neki gospe. To je skoro edinstven slučaj in dragocen, če človek pomisli, da so včasih pisma več vredna, kot denar...

— Nekje smo brali: »Ženin in nevesta stara skupno 158 let!« Če pomislimo, da se najmeta ponekod ženin in nevesta, ki štejeta skupno — 30 let, sta gornja dva ljubimca zamudila ravno — 128 let. Bilo srečno!

— Kateri del očenaša se v današnjih dragih časih in ob današnjih plačah izviše najbolj iskreno človeku iz srca? Tale: »Odpusti nam naše dolge!«

SLAB RAČUNAR

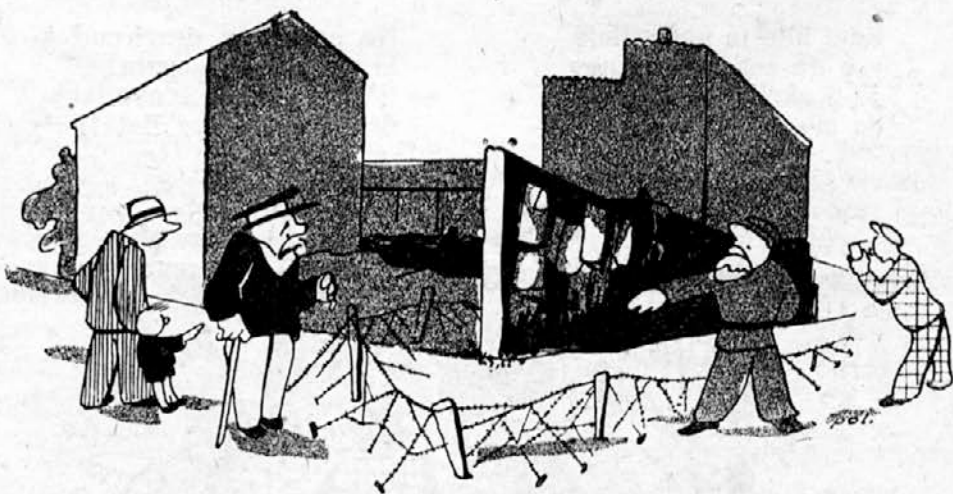
V strahu pred bojno viхро jo je lansko leto pobrisal od nas nek indus-trijec z vso svojo robo tja doli v Egipt. Danes vidimo, da je bil slab računar. Tu bi lahko še danes v miru jedel svoj kruhek, tam doli pa mu stresajo že nekaj tednov cele tone municije na plašljivo glavo. Kakšen nauk nam daje ta slučaj? Ostani, kjer si! Ni baš dobro doma, toda drugje je še slabše!

EPIGRAM

Levo, desno roko stiskaš,
da le posel ti cveti,
v rog priložnostno vsak piskaš,
tega veka — sužnjek si!

B.

Pameten ukrep v Mariboru



Da bi se le ne našel kdo, ki bi v svoji neuvidevnosti hotel odstraniti plot ob dr. Tomšičevi parceli, so sklenili »Olepševalci mesta«, da ga skrbno zagrade z žično ograjo. Bdeli bodo vestno nad njim noč in dan. Vse priznanje tem pozornežem, ki ne puste odstraniti tega, v okras mesta našega tako prepotrebnega plota. Le čuvajte ga, naj vedo še pozni rodovi, da nismo bili zaplankani in da smo tudi že v letu Gospodovem 1940 znali ceniti lepote in jih vedeli očuvati še poznim zanamcem.

ENA IZ KRČEVINE

Pa ne gospodična, ampak zanimivost. Dognali smo namreč, zakaj nima izobraževalni odsek v Krčevini več črtinov. Sicer so časi slabi, umreti pa ljudje le še ne želijo. Na neki hiši v Krčevini je namreč pribita lepa plošča s še lepšim napisom: »Predsedništvo izobraževalnega odseka in pogrebnega društva v Krčevini...«

ŽALOSTNA PRAVLJICA

Princ se je napotil daleč, daleč, da osvobodil princezo, ki jo je imel ujet v svojem breznu grd zmaj. Sreča mu je bila mila, osvobodil je lepo princezo, jo odpeljal na svoj dvor ter se poročil z njo...

Čez nekaj let pa je spoznal, da ni osvobodil princeze, temveč — zmaja.

BEDA KEMIČNIM POTOM

Kakor poročajo iz nekega mesta, se je tamkaj naseljenemu Arabcu Mohamedu Ci-Ci-Fuju posrečilo izdelovati bedo kemičnim potom. Ci-Ci-Fuj uporablja zmes iz starih vojnih posojil, iz vseh vrst davka, iz akcij bankrotiranih podjetij, dalje iz raznih političnih gesel in iz kredita Društva narodov; v to zmes napelje električni tok, na kar nastane iz cele kolobocije v vseobče začudenje kemično čista beda.

S to iznajdbo so se izpolnile prastare alkimistične sanje človeštva.

ODPOVED

— Zakaj si odpovedal temu mladeniču?

— Ker ni bil za nič in vendar za vse sposoben.

Stranišče v Melju



No, tam v Melju pač stranišče
lahko z nosom vsak poišče,
njega tipične vonjave,

segajo tja do Betnjave.
Če greš mimo po potrebi,
v robec krepko nos zagrebi!

Izpremema programa v kavarni „Moka“

Novi spored v tej preurejeni in natančno opremljeni kavarni ne presega samo vsa pričakovanja, temveč obljublja daleko več kot nudi. V dolgem seznamu sodelujočih umetnikov najdemo izključno prve točke, od katerih pride vsekakor samo ena kot prva na vrsto in sicer Clara Clarissa Dessnibreg. Vse druge pridejo pozneje. V y o n n e d e T e z n o očara edino in samo z milino svojega mehkega glasu. Kot posebno sposoben čarovnik se razbubi Sama Ada Bey di Hoče, ki z neprekosljivo spretnostjo razume vsak večer čarati ravnateljstvu plačo iz žepa. Jože Turobni vzbuja s svojimi resnimi recitacijami vseobči krohot. V ospredju večera stojijo dresirani morski levi. Njihova mimika, njihovo izraževanje in sonornost njihovega organa spominja na najboljše čase našega gledališča.

Konferenca je v preizkušeni hlačnih žepih Boba Popoviča, ki ne izpusti nobene osti, ne da bi jo takoj zopet pobral in očarujoča maverska plesalka, dražestna Isabella Lextinida Račjefram nudi zamaknjenim gledalcem vse, kar si želi srce. (Plačano). W. C.

ZAKONSKA

Ona: »Le moj denar si videl, ko si me vzel, mene pa ne!«

On: »Sedaj je pa narobe. Vidim le tebe, denarja pa ni nikjer.«

Nepombna zgodba

Ždel je ptiček v zimski čas
v mrazu tam na ploti,
vsakomur svoj tožil glad,
ki je šel po poti...

So ljudje smejali se:
»Le pogledjte ptiča!
Vedno dobre volje je,
poje od hudiča.«

Pozno v noč še prositi
zrnja si je drznil,
A potem se skujal je,
zjutraj pa je zmrznil.

Pesem nespodobno to
humorist vam kroži,
ki vesel in nasmejan,
kot ta ptiček toži.

x.

NASVET NOGOMETAŠEM

Mnogo je poklicanih, a malo izvoljenih — namreč nogometnih mostev za vstop v ligo. Večina bi jih rada v ligo ostala, pa ne bo šlo. Če pa hočete že na vsak način biti v ligi, vam damo nasvet: Vpišite se v protituberkulozno!

DIJAKOM!

Iz merodajnih krogov smo izvedeli in tako opozarjamo vse dijake: Raznim vestem, ki jih razširjajo temni elementi, hoteč rušiti šolski red, češ, da bodo kmalu šole zaprte, ker nameravajo profesorji štrajkati, ne na-

sedajte. Profesorji so zadovoljni in upajo, da tudi dijaki ne bodo začeli štrajka, ker so jim pravila znana. Torej s počitnicami pred božičem ne bo nič.

PREVARANTSKA DOBA

— Dandanes človek res ni varen pred prevaranti. Že na vse zgodaj zjutraj mi je mlekar obesil ponarejen bankovec.

— Pokaži mi ga, nol!

— Ga nimam več, sem se ga pri mesari srčno rešil.

V ŠOLI

Učitelj: Povej mi, Pepček, kaj o hrbtenici.

Pepček: »O hrbtenici? Aha! Na enem koncu hrbtenice sedi moja glava, na drugem koncu sedim pa jaz.«

»Rešilna pošiljka«

Kar dvatisoč litrov olja
hotel Mariboru dati
špekulant je, angel spasa,
pa se Smola vmes priklati.

Tam nekje bolj proti jugu
dolgo je to olje spalo
in pod muzikalnim vodstvom
»boljših« časov počakalo.



Ko draginja je narasla,
ko so poskočile cene,
vzame olje pot pod noge,
proti Mariboru krene.

Pa na mastno glavo Smola
je kontrolna roko dala
in »rešilno« to pošiljko
špekulantu, nam pobrala.

B.

Celjski obrazi



Celju znanega gospoda spremlja dakel sprehoda. Je postave res baronske duše čiste — robinzonske. K »Turški mački« rad zahaja tam se z Robinzoni shaja. Da je zdaj v karikaturi, ga gotovo ne razburi. Trden je kot kraški bor diči zdravi ga humor.

Ce v toti si prišel kotič, oprosti, Mikula Letič.

Iz Celja

Velecenjeni gospod urednik!

Citali ste te dni, da je bilo pri nekem profesorju v Celju ukradenih 300 kg sladkorja in več vreč moka. To je žalibog res, jaz sem tisti nesrečni tat. Stvar je taka: Za vsakdanji kruh se že nekako pretehtarim, toda zaželel sem si duševnega kruha: knjig. Kje naj knjige iščem, če ne pri profesorju? Sicer sem malo debelo gledal, ko sem nalez na celo biblioteko — vreč, pa časi so že taki, da mora imeti človek svoje najdražje stvari tako pripravljene, da jih lahko vsak čas pobere in prenese drugam. In kaj more biti profesorju dražje nego knjige!

Ves srečen sem natovoril nekoliko vreč; mislite si moje razočaranje, ko doma odprem vreče in najdem v njih samo prozaičen sladkor in še bolj prozaično moko. Slovenec res nima sreče: Iskal sem pašo dušno, pa našel sem trebušno! Slišim, da se Celjani smejejo dotičnemu profesorju. Ne tako, dragi Celjani: Meni se smejte, jaz sem žrtev! —

Poslal sem to pojasnilo tudi našim dnevnikom, toda odgovorili so mi, da se jim stvar ne zdi verjetna in da oni načelno pišejo samo resnico. Tega jim pa zopet jaz ne verjamem, in tako smo bot! — Posvetite mi solzo pomilovanja in bodite pozdravljeni! Razočarani in Vam vdani

Jakob Smola, tat

Mikula Letič:

ROJSTNI DAN

Cevljarski mojster Miha Kopitar v Ljubljani je praznoval svoj 40. rojstni dan. Njegov 10-letni sinko Jurček mu je prinesel šopek cvetlic in ker si je dobro zapomnil iz domačih pogovorov, kaj očeta tare, je deklamiral sledečo pesmico:

Ljubi moj, predobri ata,
Bog ti daj še mnogo let!
Da bi ta prokleti Bata
kmalu šel hudiču v ...!

IZ LIKE

Vinko Gaberc-Gaberski, ki živi že več let na Hrvaškem, mi je pripovedoval sledečo zgodbo iz Like:

Stari Stipe Ovčarić iz Like je imel v Mitrovici sina Kuzma, ki je moral odsedeti 12 let robije radi uboja. Že sedem let ga ni videl in zahrepenel je po njem. Nekoliko tudi po Mitrovici; saj je bil v svoji mladosti sam istotako presedel tam 15 let radi uboja.

Stari Stipe je torej šel v Mitrovico. Čudil se je moderno urejeni kaznilnici, svetlim, zračnim hodnikom in celicam, električni razsvetljavi in čedni opremljeni kaznjencev. Temu svojemu občudovanju je dal izraza napram sinu: »Bogami, u moje doba nije bilo ovako!«

Sin pa je hrepenel po svobodi, preklinjati je začel lepe hodnike in celice, električno razsvetljavo in udobno opremo. Kaj pomaga vse to, če je pa človek zaprt! Divje je prisegel, da tega ne prenese več in da bo ob prvi priliki skušal pobegniti.

Stari Stipe Ovčarić pa je mlo pogledal sina, božajoče ga je prijel za ramo in rekel z očetovsko zaskrbljenostjo: »Sinko moj, čuvaj svoj krušac (kruhek)!«

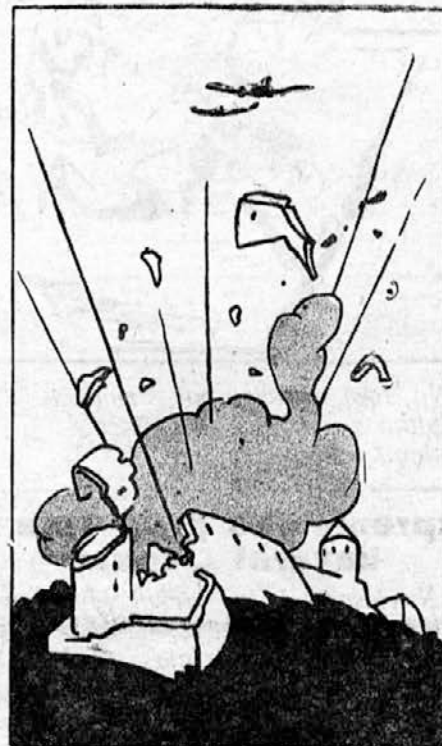
SLAB RECEPT

Tine »Salamensko sem se prenaljil! Zadnjič sem razlagal svoji stari, kako varčna je tvoja žena, da ti celo kravate dela iz ponošenih bluz.«

Tone: »In tvoja žena jo sedaj posnema?«

Tine: »Pa še kako! Vsak teden si kupi novo bluzo, da mi lahko iz starih kravate dela.«

KAKO SI JANEZEK PREDSTAVLJA »LETEČO TRDNJAVO«

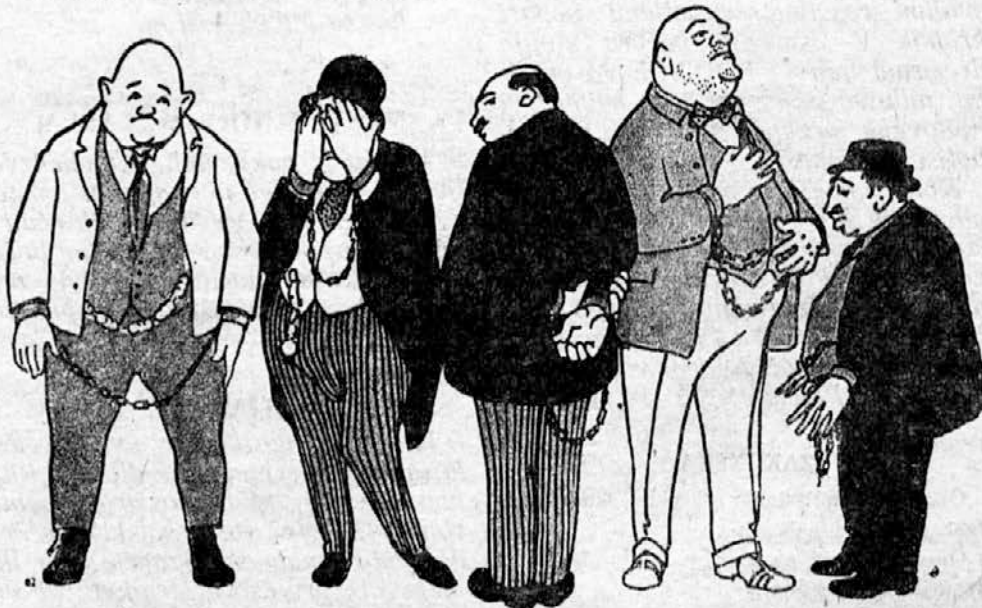


TAKTIKA

1. berač: »Kako, da imaš ti v tem poklicu take uspehe?«

2. berač: »Razumem posel! Če pride gospa k vratom, vlijudno vprašam: Gospo-tična, ali je gospa mama doma?«

Kako si Janezek predstavlja »verižnike«



OKROGLE IZ BELE LJUBLJANE

Dopisnik Cene

Letas se bo pa sezona za tujsk prumet mal zaulekla, zaradi prsilnega ubiska nekterh leph kraju. Neki takh k »na morja« sami kart kupt boja kr pu šup puslat na ukance. Pusebn iz Hrvaškega se sliš, da maja grozn vlik takh k cene navijaja, ja s tem pa še ni rečen, d jh pr ns ni. Sam pr ns use preveč iz rukavicam ukul greja iz takm tičm.

Taka dragina sa naredl, d ma mogli kr purfice začet jemat č se hočma pržiulat. Zemle, al pa kokr se pu ta noum prau »luksuzno pecivo«, boja itak apotekariji predajal. Žvaruna za šnične boma pa itak ud psou punucal, bo saj šintar enkat za mesarja...

V teh časih se boste morda smejali, če Vam povem, da imamo pri nas enega gospoda — mesečna plača postranska zadeva —, ki ima dva psička jazbečarja, katera »životarita« na tem svetu pod boljšimi pogoji kot 99% Ljubljančanov. Psička imata svoje posteljice s pravimi žimnicami, dobita za obed faširane zrezke, pa tudi čokoladni bonboni so obligatni. Če se jima zapaca želodček, je hiša narobe in hitro pokličejo prvo pomoč.

Nič manj imeniten ni drugi primer. Gospod iz vrhnjih ljubljanskih kolarjev si je pred kratkim kupil železnico, s katero se v prostih urah igra. Din, reci in piši 8000 je veljal ta špas. Pa nič zato, denar je pa le najbolje naložen v »lokalnih ali vicinalnih« železnicah...

Sedaj, ko so Žale dograjene in že diše po pokojnikih, se je začelo masovno prelivanje tiskarskega črnila. To ni prav, ono ni prav, Žale pa le stoje. Gospodje, ki se zaletavajo, so najbrže vedeli za gradnjo, pa bi jim svetovali, da si v bodoče pravočasno ogledajo kritične gradnje, da ne bo »nepotrebne in napačne zasluzka« od »konkurenta« Plečnika...

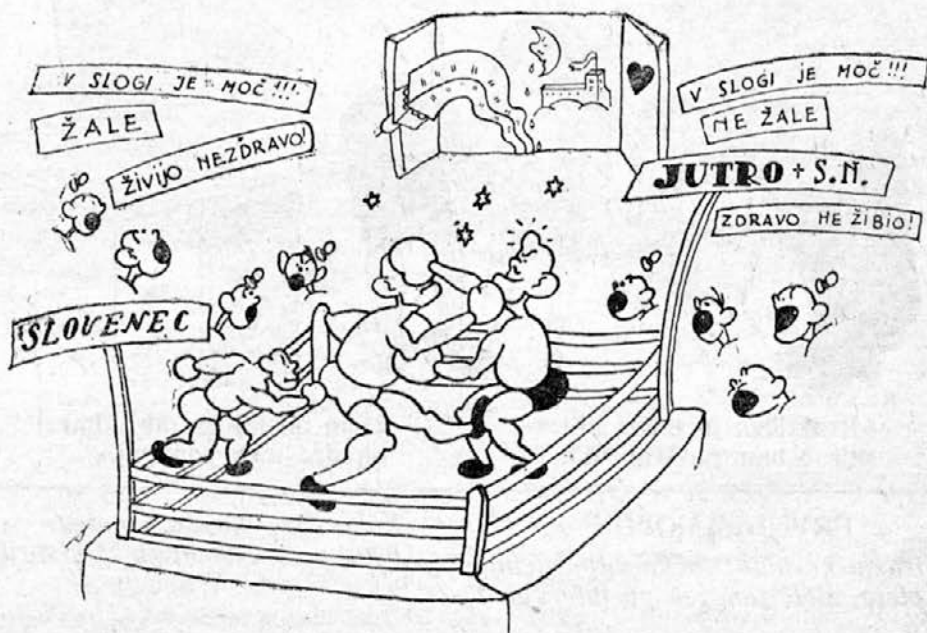
Politični botanik našega lista g. Kameleon je pred kratkim odkril novo vrsto političnih cvetk tako zvanih Tuligojev. Ni še ugotovljeno ali prevladuje v teh bitjih živalska, ali rastlinska narava, ker se namreč bitja ne premikajo samovoljno. Opazilo se je, da se včasih vozijo Tuligoji celo z avtomobili, toda to je redek pojav. Cvetejo samo v času, ko stranka ni na krmilu. Korenine imajo čebuljaste oblike ter v njih hranijo življenjske rezerve za čas, ko njihova stranka prevzame oblast (takrat so običajno

postavljeni pred vrata). Sicer pa ta bitja niso nevarna in razen svojih egzistenc ne ogrožajo nikogar.

Po prelivanju tiskarskega črnila za naše plavače so Hrvatje izrabili zopet priložnost za usmeritev črnega

veletoka v kritiko ob otvoritvi prve zobarske šole v Ljubljani. Hrvaški zobarji bi radi kar tako mimogrede (kakor pri športu in drugod) prišli do svojih egzistenc. Sicer pa zavist in nevoščljivost ni lastna samo Slovencem, kakor vidimo...

Stalni ljubljanski ring



Dnevno napeta borba večnih rivalov.

Za napredek slovenske književnosti

sta Pen-klub in Društvo slovenskih književnikov v Ljubljani po nasvetu Otona Župančiča, ki je dobil prelepo belokranjsko »Krosno«, sklenila po daljšem medsebojnem posvetu podariti:

Jušu Kozaku — najmodernejše modele plinskih mask.

Dr. Antonu Novačanu — prvo polovico razvalin celjskega gradu.

Dr. Bratku Kreftu — drugo polovico razvalin celjskega gradu.

Tonetu Seliškarju — knapovsko lampo in razbito ladjico.

Mile Klopčiču — knapovsko sekuro in balajko.

Jožu Pahorju — most vzdihlajev v Benetkah.

Anton Ingoliču — splav in venec luka.

Mišku Kranjcu — žaro z volilnimi kroglicami.

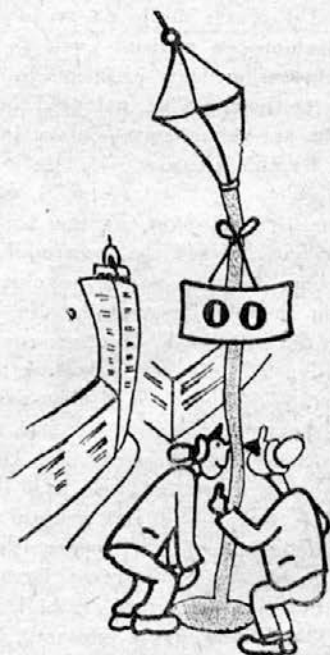
Prežihovemu Vorancu — zibko za samorastnike

Janezu Jalenu — begunjsko kaznilnico.

Zaenkrat bo obdarovanih deset književnikov. Nekateri darovi so v naravni velikosti — za Kozaka, Se-

liškerja, Klopčiča, Kranjca in Voranca, drugi v miniaturni. Ker slovensko romanopisje itak cvete in ga je dosti v izložbah in še več v predalih, se lahko nadajamo visoke kvalitete umetnosti. Drugod napreduje vojna kvaliteta, pri nas pa umetniška. Tudi to je nekaj!

NESREČNI ZNAK ZA LJUBLJANO



Iščeš stranišče pod tem znakom, ga ni, iščeš moko pod tem znakom, je ni.

Praktičen trgovec



»Praktičen je treba biti
mirno bom počival zdaj,

kljun odslej za me odpiral
bo dresiran papagaj.«

PRVI GRAMOFON

Družinska idila: očka čita, mamica pleče, mali Janeček pa intervjuje očka.

»Očka, kdo je napravil prvo železnico.«

»Stephenson.«

»Očka, kdo je napravil prvo žar-nico?«

»Edison.«

»Očka, kdo je napravil prvi gramofon?«

»Ljubi Bog.«

»Kako to?« vpraša mamica.
Očka se nasmehne: »Ustvaril je
Evo!«

KER JE V SVETU

zavladala nemorala in ker je v modi mobilizacija, se pripravlja »Jutro«, da izvede moralno mobilizacijo. Ker je »Jutro« v dobrih zvezah z JNS in ker je JNS v dobrih zvezah s svojim predsednikom Živkovičem, ki se razume na mobiliziranje, pa naj bo tako ali tako, je uspeh zagamčen.

VREMENSKO POROČILO

Kakor poroča vremenski urad, je mogočen zračen pritisk nad vso Evropo temeljito spremenil vremensko stanje zadnjih let. Povsod vlada pritisk nad pridobitnimi sloji, iz katerih iztisnejo, kar se iztisni da. Obenem so ponehali vetrovi. Samo na zahodu divjajo vedno bolj. Po nekaterih krajih so nastopile močne megle. Zato leži vsa prihodnost Evrope v megli. V Jugoslaviji je deževalo. To je bilo edino, kar je uvaževanja vredno od vsega, kar se je pri nas odigralo.

STARA MAMA JE PRIPOVEDOVALA...



Miška: »Stara mama mi je pripovedovala, da je za časa svetovne vojne vladalo tod tudi tako blagostanje.«

Moje misli od jeseni

1. oktobra 1940. Šolska naloga. Danilo Gošlja

Gospod Profesor mi je na svitlo dal, da mi bo lastnoročno pritisnil Cvek ali z prelepim slovenskim vun pritiskom povedano »Fajfo«, če bom šolske naloge f bodočem Razdobju še vedno opremiljal z tako zanikerno fsebinjo. Grozil mi je z lažjo Telesno poškodbo, proti kateri ne bi egzistirjal priziv na Državni Svet, da me bo lastnoročno izključil iz fseh Učnih zavodof f državi, če bom še fnaprej tak revolucionarc, zavrtnik in sploh prevrtnik. Na to sem Mu ponižno odgovoril, da nisem revolucionarc, niti prevrtnik, niti zavrtnik in sploh noben vrtnik, temveč da drobim samo resnico in pravico in da mislim pač z svojo Lastnoročno glavo. Nato se mi je On ogorčeno in obenem pomilovalno nasmehnil, se postavil f strašno vzvišeno polituro in svedčano izjavil Zgodovinske besede: »Kaj boste vi, Šmrkavec, mislili z svojo Lastnoročno glavo? Poglejte: jaz sem f službi Domovine osivel (defaktilčno pa je plešast!), dosegel sem najvišjo stopnjo in tudi eno ženo imam ter pet otrok, — eden med Njimi ima že lastnoročno tri otroke —, odlikoval me je Cesar

Franc Jožef, Cesar Korl — tudi Jugoslaviji sem zvest služabnik ter bom vsakemu služil zvesto še preko groba, — in vendar nisem z Lastnoročno glavo mislil nikoli!« Nato me je še mimogrede z pogledom Levega očesa ustrelil, in ponovno na Njegovo izjavo odkorakal z bojišča kot kakšni Napoleon, ko še pri Moskvi ni bil zmrazil...

Nato nam je fsem na svitlo dal, da si naj izberemo za Šolsko nalogo tako snof, ki je kemično čista; čista da mora biti zato, ker je namenjena šoli, kjer je fsako onesnaženje Javnih prostorof prepovedano. Nato sem dal moji Šolski nalogi globoki in jako zelo fizolofični naslof: »Moje misli od Jeseni«. Jesen je kljub fsem prekucijam in geografskim Spremembam še vedno priznan Letni čas z avtoriteto in lastnim Teritorijem in lahko od Nje pišeš, fse kar hočeš, ker je pač Letni čas in ne sega f politiko, čepraf je — narobe — politika dostikrat jako zelo odvisna od Letnega časa in to zlasti od — jeseni...

Pa tudi zavolo drugih razlogof vun je jako zelo priporočljivo pisati od Letnih časof. — Ker se namreč Nikomur ne zameriš, — Je namreč Križ: recimo da bi pisal o sodobniški Pojeziji: če bi o Njej povedal Resnico, bi

me nabili sodobniški Besniki, če pa bi se zlagal, bi me nabili tisti, ki vedo, kaj je Pesem. Ali pa draginja: če bi pisal Resnico o Njenih vzrokih, me nabijejo, če bi pa pisal Neresnico, bi me počakali za kakim plotom. Tako bi sledila ena žalitev za drugo, nafsezadnje ne bi več vedel drugega, pa bi napisal mojo lastnoročno Autlo-pijoğralijo, na kar bi zavoljo Njene, za mojo osebnost jako zelo žaljive fsebine začel še Mene osebno postrani gledati. Na tak način bi Mojo lastnoročno peršono vzel na piko in bi jo nafsezadnje še ob priliki, kadar me noben ne bi opazoval, od zadaj sunil f Dravo, z katerim Dejstvom bi pa prizadjal eni ogromni deficit Domačemu ribarstvu, ker bi Moje truplo, mesto da bi mirno ležalo f Domači zemlji, okužilo vodo in bi ribe pocrkale. Tako bi ob današnjih resnih časih, ko draginja rase in Brezmesni dnevi tišče, še ribe crkavale, ker nistem hotel pisati od Letnih časof. Ne, te odgovornosti ne pustim preko moje Duševnosti. — Rajši pišem od Jeseni in se ne zamerim Nikomur!...

Torej: Jeseni! Sonce se zmeraj bolj ponižuje, kakor se tudi f življenju Človeki, ki že lezejo f jesen, vedno bolj ponižujejo, če-

Dnevne novice

Nesreče.

Poskušen samomor. Kronika žalostnih dogodkov, ki je zadnje čase spet zelo razgibana, beleži primer poskušane samomora, ki gotovo ni vsakdanjen.

V mestnem parku je 35 letna modistka Albina K. skušala včeraj napraviti konec svojemu življenju na ta način, da je prečitala moderen roman v enem dušku. Prepeljali so jo v bolnico. Vzrok: Nesrečna ljubezen.

Avtomobil ga je povozil. Znanega atleta Toneta B. je danes opoldne povozil dvetonski tovorni avto trdke Zmazal in sin. Stanje avtomobila je zelo nevarno.

Nesreče na dnevnem redu. Za prihodnji teden je sklicana seja narodnega predstavništva prleške republike. Na dnevnem redu je debata o proračunu za leto 1941. Takoj v ponedeljek po tej seji bo razpisan dobavni ofert za tintnike, pulte, pivnike, mape, aktovke, stole itd.

Policijska kronika

Triindvajsetletni Peter K. je hotel včeraj po noči v mestnem parku prekorachiti mejo dostojnosti. Stražnik, ki je prišel slučajno mimo, mu je še pravočasno zabranil prekorachenje.

Alojz Pijavka, ki je pri povratku iz gostilne videl doma svojo ženo v postelji dvojno, je bil — obtožen bigamije — izročen v zapore tukajšnjega okrožnega sodišča.

Odlikovanja in napredovanja.

Kakor poročajo iz Čukinga, namerava 'amošnja vlada nekatere odlične osebnosti evropske diplomacije imenovati za častne Kitajce.

Povodom zboljšanja gospodarskega položaja je bila odlikovana gospa Elvira Nepre-skrbljena, soproga znanega pisatelja, z veliko diplomu za obubožanje in beraštvo.

Davkoplačevalec Gregorij Poravnava je bil odlikovan s Prizadnim redom I. razreda.

Državno uradništvo in učiteljstvo napreduje to leto iz osmega v deveti, ono iz sedmega pa v osmi činovni razred.

Promet.

Prihodnji teden se vzpostavi med Krčevino in Jokohamo redni zračni promet.

Upravni svet državnih železnic je s dvetretjinsko večino sklenil vpeljati na vseh progah klosetni papir.

ENKRAT EDEN, ENKRAT...

Zagreb tudi za slovenske se politike zavzema, a zanimanje Slovencev za »grad« Zagreb ne pojema. Enkrat doli Dragutine, drugič Vlado se napoti, in tako se neprestano kuhajo vseh vrst kompoti. Zdaj so v modi advokati in ravnateljci učeni, zdaj spet ni jim mar za lonce, naj so celi al' zdrobljeni. Vaška skupnost, Kreft in garda, to je zdaj poslednja moda, če se mladim sreča smeje, ni za stare taka škoda. Zdaj na jesen, ko že grozdje po gorica dozoreva, naj pač milost od tam doli Vlada iz goric obseva...

praf so bili f mladih letih in kot možje čisti kakor Sonce. Listje pada z dreves. Tudi iz Človekof pada, pa ne listje, temveč lasje. In kakor je potem na zimo drevje golo in prazno, tako je potem tudi Človeška glava na starost. Tako vidimo, da je globoki odnos med materjo Naturo in človekom. — Kakor zre drevesje na Jesen ponosno na njegov Sad, tako je tudi z Človekom. Figo vo drevo da na Jesen figo, tudi marsikateri Človek rodi eno figo, pa ne samo na Jesen. In ni to niti nerazumljivo, ker figa ne more roditi drugega sada, kot — figo. —

Na Jesen se po navadi zmeraj tisto po-žanje, kar se je na Pomlad fsejalo. Zato se tedaj fse vojne ali začenjajo ali končujejo. Na Jesen se napolnijo kašče in žitnice in shrambe in se kmetom in trgocem nasmeje srce. Tako je tudi letošnja Jesen. In se jim lahko smeje srce, tistim namreč, ki imajo polne shrambe.

Ftiči in štokrlje se vračajo f južne kraje, čepraf je tam vojno stanje. Štokrlje pa f tem razdobju funkcionirajo najbrž po Radio-telegrafiji, ker prinašajo f Islandiji in na Franc-Jožefovi zemlji, deset minut južno od severnega Tečaja, otročičke, čepraf se na-lajajo f Afriki.

Jesen izdeluje grozdje, iz katerega iz-delujemo mošt in vino, popularno sloveasko Ljudsko pijačo. Izdeluje tudi češplje in druge slive, ki se iz Njih rodi žganje ali šnops, ki je ustoličil sekiro, kol, nož, pipec in druge Narodne običaje. Tako Jesen globoko po-sega zlasti f naše slovensko Narodno živ-ljenje in zapušča vidne sledove pošod: na pločnikih, f hlačah (velja za mošt), na hrb-tih in trebuih (velja za pipec), na Raz-valinah biših glav (velja za sekiro) in tako dalje.

Tako je Jesen fsestransko, uvaževan Či-nitelj, ki ni dober ravno samo za Šolske naloge. Nasprotno: Jesen daje fsega f iz-obilju; če so pa kljub temu nekateri Človeki brez fsega, ni kriva Jesen. Krivi tudi riso trgofci, krivi niso kmetje, krivi niso reveži, sploh Noben ni krif. (Zdaj mislim, da bo fsem praf in da ta Šolska naloga ne dobi — »cveka«).

NESPORAZUM

Ona: »Lagal si, ti si mi rekel, da dobivaš štiri tisoč dinarjev mesečno.«

On: »Motiš se, ljuba! Dejal sem, da za-služim štiri tisočake na mesec, dobivam pa samo enega!«

SODOBNA MLADINA



Očka: »Vidiš, sinko, to so raz-valine starodajnih Pompejev.«

Sinko: »Očka, kaj so v starih časih tudi že imeli aeroplane?«

UGANKA

V Evropi so v celoti nehali raz-burjati ljudi z volitvami, ker je dru-gega razburjenja dovolj. Na Sloven-skem, predvsem v Ljubljani, so pa vendarle volitve. Narodno gledališče razpisuje glasovanje obiskovalcev Drame in Opere, katere igre si ho-čejo izbrati. Tako smo sredi nede-mokratičnega časa doživeli svoj de-mokratičen teater. Gre pa za to: Ali bo to res demokracija v teatru ali teater z demokracijo.

NAPAČEN NAJDITELJ

Maks: »Gospodična, torbico ste zgubili.«
Gospodična (hladno): »Kar pustite jo: am, kjer ste jo našli. Pobrat bi jo moral nekdo drugi.«

BABICA PRIPOVEDUJE...

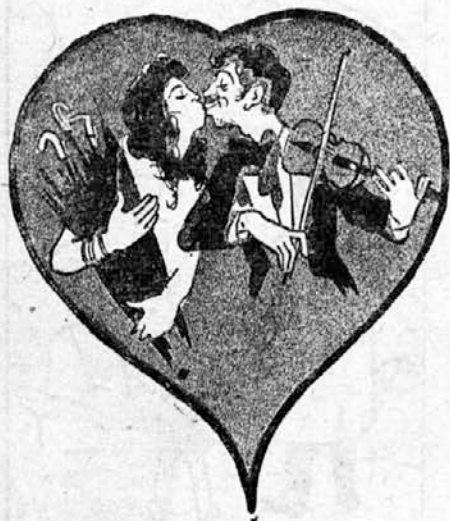


»... in živela sta srečno do konca svojih dni.«

Vnuk: »Torej se nista poročila, babica?«

Izpod Karavank

OHCET



Po krščansko poročila
sta cigana se pri nas;
da bi srečno se ljubila,
to želi vsa Kurja vas.

UGANKA

Na licitaciji je Delavski dom. Ljudje se sprašujejo, kateri: ali tisti, ki ga še ni in ga bodo zato postavili; ali pa tisti, ki že dolgo stoji in bi ga nekateri prav zato radi odpravili.

GIBLJEMO SE...

Predvsem se gibljejo cene... Za njimi, ampak daleč zadaj, se giblje delavsko gibanje za mezno gibljivost. Cene se pa gibljejo z gorenjsko trmo in so dosegle že alpsko višino. Ker Jeseničani uganjamo visoko alpinistiko, so se tudi cene vrgle na tvegane plezalne ture.

KOVAČEVA TEATRSKA SFINGA

Srečno samo tisti vozi,
ki primerno paradira,
proč pa mora, kdor ne mara,
da mu drugi dirigira.
Bila igra »Trije tički«
prav nerodna je zadeva,
pri domačih, tujih odrih,
našla dosti je odmeva.
Naj ta lazi, oni pazi,
naj gre v Bohinj po korito,
če te režiser ne mara,
ne pomagaj si z elito.

DA SE NE POZABI...

Čisti parlamentarizem uganjajo delavski zaupniki, ki se dele na osem in osem in so zato tudi zelo parlamentarni njihovi uspehi. Pri polaganju temeljnega kamna za novo bolnišnico smo slišali med drugimi tudi geslo »Brez žrtev«. Neposlušen delavec se je pa nalašč v kleti obesil. Jeseniški muzikanti so se spomnili svojega miljenčka Albina in so mu šli v Belgrad igrat podoknico. Muzi-

kalnost se lepo razvija, ker vedno kdo komu kakšno zagode.

Iz Novega mesta

Da ne bo prahu in blata,
z oljem cesto smo mazali;
da smo z oljem založeni,
svetu s tem smo pokazali.

Da so ljudske šege drage,
sejmi so na svitlo dali,
ko se z lectom na debelo
so ljudje bili sladkali.

Lectarji pa ne sladkajo
se za to, kar so prodali,
ker na srčke preveč sladke
so besede napisali.

VZROK

Vinko: »Kdaj odpotuješ na dopust? V petek?«

Janko: »Ne, v petek nikoli ne potujem.«

Vinko: »Kaj si tako praznoveren?«

Janko: »Tisto ne, ampak v soboto dobim vedno šele plačo.«

VELIKA IZBIRA

krzna

po ugodnih
cenah tudi
letos pri:

L. ROT, Ljubljana

Mestni trg šte. 5

Iz Zagorja

OGLAS

Prostih je nekaj mest v našem protidraginjskem odboru. Reflektanti naj se takoj javijo, dokler draginja še traja. Pozneje se mesta ne bodo več oddajala in se kandidati ne bodo mogli zanašati na protidraginjsko pokojnino. Kdor si hoče steči ljudsko zaupanje in priljubljenost pri vseh slojeh, naj se potruji. V kolikor njegovo delo v sedanjih težkih časih ne bo pravično nagrajeno, bo lahko poplačan kdaj pozneje, ko bo kandidiral za poslanca, župana ali vsaj za občinskega odbornika. V kolikor mu bodo sedanje razmere ovirale delo za narodov blagor, bo zdaj in pozneje lahko storil nekaj vsaj za svoj blagor.

POMOČ IZ ZADREGE

Skupina fantov, ki se rada postavlja s krivci, bi rada videla, da bi jih

poznali tudi pod skupnim imenom. Ker so fantje primerno korajžni in ker radi nosijo krivce, jim bo gotovo všeč, če jih imenujemo — petelin...

Iz Tržiča

(V album)

Rahlih živcev je gospod,
ki za ploskanje ne mara,
trde kože je gospod,
ki vso faro samo kara,
na študente s prstom kaže
in občestvo s tem tolaži,
da tižol morda še letos
v našo luknjo se priplazi.

Gledališče Evropa

ima v svojem novem repertoarju med drugim tudi te-le točke:

PRAZNA VREČA NE STOJI POKONCU, tragikomedija z neznanim koncem.

STRAHOVI, burka s sodelovanjem jeklenih brencljev!

ČLOVEK, NE JEZI SE, opereta s sodelovanjem publike.

NAJ NE VE LEVICA, KAJ DELA DESNICA, pravljica iz diplomatskih krogov.

ROMPOMPOM, ČE TE NISEM, TE PA BOM, napeta igra z žalostno in zabavno vsebino, kjer je znan začetek, ne pa potek in rezultat.

BOGATAŠEV SINKO



Sinko: »Kaj bomo pa mi sedaj jedli, papa, ko so vpeljali ljudski kruh?«

Iz Kranja

O TEM IN ONEM

Banja Luka marsikomu se je v dušo zapisala, misel nanjo prav gotovo mu ne bo nič več zaspala.

In Mladenovac ter drugi kraji Kranju so res mili, mnogi naši someščani so po njih vso robo skrili.

Blagor hčeram, ki očete z milijonsko doto imajo in jih v zavode na službo z vidovitostjo pehajo.

Mnogi s tombolo želimo si kar koli priigrati, da bi vendar enkrat znašli se med kranjskimi magnati.

Tomboli pa niso dali, da bi v mestu se vršila, zguba je samo pri birtih in gospodih s trga bila.

Zguba, zguba je na svetu! složno kar v en glas kričimo, in se zgube drug pri drugem prav po kranjsko veselimo.



Za šolo: šolske torbe in nahrbtnike, aktovke, peresnice, v veliki izbiri priporoča

IVAN KRAVOS
MARIBOR, Aleksandrova c. 13

Iz Trbovelj

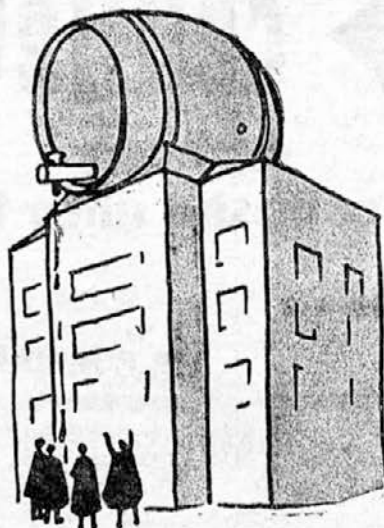
»Amaterji« - žogobrci v Kranju so se potrudili. Pikice domov prinesli, gole štiri kar zabili.

Kranjčanom številke revno so na zadnjo plat mahale, a do zmage nad knapovjem niso pomagati znale.

Za odhodnico pa v Kranju prazno je v nekateri »špajci«, ker premaganci so ofenzivno strelna dali s paradajzi.

Nič zato, če v paradizi smo omaki se vrnili, da le Kranjskim smo številkam nekaj golov naložili!

KAKO SI JANEZEK PREDSTAVLJA »PODSODNOST«



IZ FILOZOFOVE MALHE...

Bistre misli in duha Abraham prav rad ima, da lahko podebatira, filozofa preparira, naj le Mojzesa modrost širi kakor da novost najmodernejšega znanja je vse to, kar on oznanja, pa je staro tisoč let in drugačno kakor svet, ki po svoje se vrti in ga prav nič ne skrbi, kaj izmisli si kak duh, ker se trudi za svoj kruh.

VELIK SPORTNI DAN V MARIBORU

V Mariboru je bil dne 21. septembra velik sportni festival. Tekmovala so domača društva med seboj, pa tudi moštva drugih mest so nastopila. Tekme so se vršile v vseh poznanih panogah sporta: nogomet, hzena, tek, sabljanje, metanje kopja, skakanje preko ovir, hitrostne vožnje z motorji in avtomobili itd. Vsa moštva so se dobro držala. Igra pa je bila precej neobzirna in ni manjkalo na obeh straneh faulov. Nekaj igralcev na obeh straneh je moralo zato sredi igre izstopiti. Občinstva je bilo izredno veliko in je pokazalo za tekme velik interes. Vsako moštvo si je pridobilo nekaj lepih pokalov, ki so jih darovala različna društva, ustanove in mariborski odličniki.

Velik interes vlada že za revanžne tekme, predvsem pa za prvenstvene tekme ter za bogate pokale, ki bodo čakali zmagovalca. (Sport-press.)

HIMNA MASTI

Kaj čast,
kaj oblast,
m a s t
je zdaj slast!

MEGLA

Megla navadno je nadlega, če pa sovražnik te oblega, ti megla čisto dobro služi, da se ne znajdeš v črni luži, da ne odpro ti vrata v vica, da ne zajame te meglica in večna sapa vate kihne, ki dušo od telesa pihne.

RAZPIS

za veliko nagradno tekmovanje

Kdor je muzik, naj poskusi tako pesem uglasiti, da bo kdaj poznejše čase možno pač iz nje dobiti vse glasove naše dobe, vzdih Evrope v mojih šapah, hrup kanonov, bombarderjev in rjojenje v trdih kapah.

Botra Smrt, s. r.

SOVJETI MOLČE

Zakaj? Zato, ker smo po obnovi stikov z Rusijo doživeli Slovenci obisk sovjetskih diplomatov. Ti so pri tej priliki, menda nekje na Bledu, slišali znan slovenski pregovor:

»Kdor molči, devetim odgovori.«

Takoj so si ga zapomnili in jim zdaj prav hodi.

PRI URARJU



»Prosim, preiščite mojega petelina. Z njim nekaj ni v redu, vsako jutro poje dve uri prezgodaj.«

Ta oglas Vam vljudno javlja, da jesen je, in pristavlja: Dame, le ne pozabiti, k Toplaku takoj oditi!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

Industrija ♦ čevljev

Industrija:

Cankarjeva ulica 6

Prodajalna:

Gosposka ulica 13

Maribor

Se priporoča!

Se priporoča!

JEDILNI LIST BODOČNOSTI!

Namesto zajtrka vstaneš šele ob devetih ter se začneš pripravljati za kosilo.

Za kosilo po možnosti ukradeš 10 dkg kvasa, ga v miru in zadovoljstvu použiješ, ko si si voščil dober tek, nato pa zaliješ s $\frac{1}{2}$ litrom vode (H_2O). Ko si pojedel in popil, greš za dobre pol ure sedet na primerno toplo peč. Uspeh je zagotovljen ter do večera ne boš več mislil na jed.

Za večerjo pojdi bolj zgodaj spat kot v normalnih prilikah!

VABILO NA RENDEZ-VOUS

Mihec, funkcionar pri petnajstih društvih, je sporočil svoji simpatiji:

»Prosim Vas, gospodična, da se odzovete povabilu polnoštevilno in sicer ob šestih zvečer pred realko. V primeru nesklepčnosti se bo vršil sestanek pol ure pozneje na istem mestu.«

PRAKTIČNO!



Lep, temperamenten in užiten spremljevalec.

MED NOVOPOROČENCI

Sladka ženica: »Jurij, tako ne gre več dalje! Ti vedno govoriš: moja

knjiga, tvoja omara, moja vaza, tvoj pepelnik. Zapomni si enkrat za vselej: zdaj ni več ne moje ne tvoje, ampak je vse — naše! — No, kaj pa spet brskaš po omari? Kaj iščeš?«
»Naše hlače!«

POČAKAJTE...

Počakajte, da preštejem svoje drage invalide, počakajte, da potrebim si nadležne bolhe, gnide, počakajte, da orožje si vse skrhano nabrusim, počakajte, da na bikih svojo silo preizkusim, počakajte, da si sape v pljuča luknjasta nasrkam preden z biki iz železa se zares nanovo trkam...

Kr. dvorni
juvelir in dobavitelj

B. Rangus
Kranj, Dravska ban.
Res dobre ure, lepa zlatnina i. t. d.

DUŠEVNA BOLEZEN

Žena je poklicala zdravnika k svojemu bolnemu možu.

Zdravnik: »Ali kaže vaš mož znajmenja duševnih bolezni?«

»Ne. Samo včasih si domišlja, da je on gospod v hiši.«

Moj življenjepis

Piše Jur Piskaček.

Ko sem kljub vsem slovenskim založnikom izdal svojo zbirko lirčnih pesmi v samozaložbi, sem dobil sledeče navdušeno priznanje: »O, mojster, zakaj si strmečemu svetu tako dolgo pridržal svoje pesmi? Kakšne globoke tajne se skrivajo za Tvoimi plemenitimi ritmi? Ne odlašaj, mojster, ti soči čakajo Tvoje odločitve... Pogrebni zavod, Gregorčičeva 14.«

Ker me še danes vsaka prememba zimskih oken in vsak prehlad navdihne za lirčen ciklus, sem postal eden najznanejših lirikov in nevrastenikov. Moje pesmi so pa tudi zelo nežne in ubrane. Tako mi vedno kaj »brca krož srca« in »brni, če jo ni«.

Da sem izumil prleško narečje, ljudje pretiravajo. Res pa je, da v svojem prostem času iščem lilije na polju, ki glasom sv. pisma ne sejejo in ne žanjejo. Kadar mi je še bolj dolgčas, grem kar v Ljubljano in se vozim s tramvajem. To je namreč imenitno razvedrilo. Z eno nogo stoji človek na stopnici, na drugi sanja debeli sprevodnik o povišku svoje plače, s tretjo nogo stoji človek

za časa vožnje v grobu, s četito pred sodiščem radi znanega uradnega častnega razžaljenja, kam naj da peto nogo, sploh ne ve in šesta — za vruga, odkod pa naj naenkrat vzamem toliko nog? Čudno! Sedaj sem se peljal šest postaj čez svojo snov! Ves honorar, ki odpade na teh par vrstic, bo šel k vrugu za povratno vožnjo, če me pa preje zaloti še sprevodnik, bom moral plačati še kazen.

Govoril sem že tudi v ljubljanskem radiju. Tam sem pripovedoval poslušalcem, da imam največ domislevkov za pesnitve, če ponoči ne morem spati. Par dni pozneje sem dobil celo kopo pisem, v katerih so mi pošiljali ljudje poleg dobrih nasvetov tudi uspalna sredstva.

S petintridesetim letom sem se oženil, ker sem sčasoma uvidel, da žar ljubezni najdalje zdrži v trajno goreči peči. Predvsem pa sem se poročil zato, da bi se pomnoževal, rastel in uspeval v vse veke. Zaželel sem si iskrene sreče domačega ljubkovanja in legitimno prištitih hlačnih gumbov. Izkušstvo teh let me je poučilo, da naj človek nikdar ne poroči ženske, ki ga ljubi, ker pozneje ne bo mogel razumeti, zakaj ga vara.

Ne smem pa iti preko tega, da ne bi ome-

nil, da je imela moja žena prav posebne talente in izborne lastnosti; o njeni razsodnosti že zato nihče ne bo mogel dvomiti, ker je odklonila pet častilcev in se poročila z menoj.

Predno sem sklenil zakon, je bilo moje bivališče nestalno, ker sem od časa do časa izginil v vesoljstvu kot sladkor v kamiličnem čaju. Hodil sem po svetu in nosil svojo obžalovanja vredno posebnost skozi pestro življenje. Zato sem že večkrat razmišljal o tem, ali sem v veliki knjigi stvarstva samostalni ali samo tiskovna napaka.

Seveda imam tudi razmerje. Tisti sklep, s katerim sem krenil zavestno in preračunljivo na stranpot, je izviral iz moje krepke narave in se izobličil iz sledečih razmotirvanj: Vse življenje sem bil poštenjak, ki mu ni mogel nihče nič očitati, vendar pa zato nisem bil nič na boljšem kot drugi, ki so živeli ravno narobe. Ali ni zato pravilno, da si v svojih najboljših letih privoščimo nekaj veselja?

To torej so bila razmotirvanja, ki so me privedla do razmerja. Ne prikrivam, da dotični dami že dve leti dolgujem alimente. Reva je pomilovanja vredna in je vesela, če ji dam vsakih deset mesecev nekaj na račun

NI VEDEL...



A.: »Saperlot! Ich habe ja nicht gewusst, dass der auf Seite 4. ein Jude ist.«

V AMERIKI

spet kradejo bogatašem otroke. To ima na eni strani zloben namen, da se poveča živčna vojna, na drugi strani je pa to skrb za bodočnost Amerike. Ker Amerika na hitro roko mobilizira, morajo biti vsaj otroci bogatašev na varnem. Gangsterji imajo še vedno najboljša podzemna zaklonišča.

SKLADIŠČA

Trgovci, predvsem veletrgovci imajo skladišča. Ali bi ne bilo bolje, da bi pri nekaterih napis »skladišče« zamenjali z napisom »skrivališče«?

za to, kar bo še nastalo iz najine vroče ljubezni.

Shakespearovih dram nisem napisal, pa tudi Beethovnovih simfonij ne. Kljub trajnim obiskom gledališč in kinov še nisem popolnoma otopel, kar je najbolj razvidno iz tega, da sem si osvojil zelo zdravo filozofijo. Tako na primer prav dobro vem, da mi vse koristi, kar mi ne škodi. Pravo korist pa imam od tega, kar meni koristi in drugim škodi. Tudi vem iz izkustva, da je nesebičnost nekaj, za kar je človeku pozneje žal. Takole mislim: Ljubši mi je pečen golob v ustih, kot gos na strehi! Vsakemu svoje, prebitek pa meni.

Razen prekomorskih in večine evropskih dežel sem prepotoval ves svet. Danes pa si ne morem dovoliti najmanjšega ocdiha. Nikakor nisem zavisten, vsakemu privoščim svoje, vendar pa eno ne razumem: kako se ljudje, ki vedno trdijo, da nič ne zaslužijo, morejo voziti na Adrijo. Že leta delujem v ozkih mejah kazenskega zakonika, ne porabim več kot imam, nisem nikomur nič dolžan in vendar se nisem dokopal do ničesar, najmanj do Adrije.

Ne bom se šetal po obmorskih promenadah, ne bom se izprehajal pod palmami in

ROMUNI

so v zadnjih tednih gotovo utrpeli nekaj škode, iz polne lune so zlezli na zadnji krajec. Ker so se pa zbal, da bi jih zajel prvi mlaj, ko je povsod vražje temno in se niti krajec več ne vidi, so v zadnjem hipu pokazali, da še premorejo nekaj korajže. Na lepem so se znašli sredi Beograda in zmagali v — žogobrcu. Torej se razumejo na — brce...

Iz tekstilnega vrta

Gospod nam obljubil je moke, masti, ki naj nam želodce lepo posladi. Da bomo oblube pojedli lahko so dali gospod nam od dela slovo, ki pravi moderno se »večni dopust« in ga vsak preživlja bolj stisnjenih ust. Oblube so dobre, še boljša je mast; če mažeš po sreči, dosežeš še čast; če mažeš po naše brez dela, masti, te rado v trebuhu zavija, tišči...

FARAONI

so bili bolj pametni ljudje kakor smo do sedaj domnevali. Že pred tisočletji so predvidevali današnjo vojno tehniko in so za svoje večno spanje preskrbeli, da ga nihče ne bo motil.

med kokotami. Domisljal si bom Adrijo kar lepo doma.

Iz česa pa pravzaprav obstoji vsa adrijska sleparija? Iz solca, južne vegetacije, jezikoslovno zamotanih jedilnih listov, napuhnenih natakarejev, iz igre pri zelenih mizah in iz ljubezni. To vse si človek doma tudi kako poskrbi. Najlažje južno solnce. Pri vsakem moderno opremljenem zdravniku se lahko aboniram na rdečrjavo polt. Cena je sicer pri vsakem druga, povsod pa so že vračunane opeklene, izpuščaji in maže. Po dveh tednih izgleda človek že, kot da je prišel iz Afrike.

Južno vegetacijo v obliki lorberja v fiziologiji, šetanje po parku, kosila v prvem hotelu, popoldanski koncert, gledališče, opero, vse to imam lahko doma. Tudi za ljubezen se lahko poskrbi. Zvečer se človek po ulicah malo razgleda za kako puhtolovščino, in če ima kaj smole, jo tudi dobi.

To vse bi bilo lepo ali pa tudi ne! Če sedaj računam vse izdatke, je tudi drago. Za tak denar bi se pa res lahko peljal na Adrijo. Če se pa res peljem tja, potem ne morem nikogar zavidati, če pa nikogar zavidati ne morem, me pa vse skupaj ne veseli.

Moja zunanost spominja na napačno iz-

Zavarovani so — v mumijah — proti plinskim napadom in — v piramidah — proti najtežjim bombam in granatam.

PRAKTIČEN LOVEC

A: »Kako to, da gospod Jäger vzame vedno kar v avto svojega psa?«

B: »Da mu pobira kokoši, ki jih spot ma povoz.«

VISOKA STAROST

A: »Gospa Kozamurnik je pa mnogo starejša kot sem mislil.«

B: »Kako pa ste prišli do tega?«

A: »Vprašal sem jo, če je že čitala Ezo-pove basni. In veste, kaj mi je odgovorila: 'Tako, ko jih je napisal.'«

ZAPUŠČINA



Ocvirek: »Zelo vnet oboževalec Vašega moža sem bil, gospa, in rad bi imel kak spomin nanj. Ali ni ničesar zapustil?«

Vdova: »Samo mene!«

računane kubične korene, kar Adonis pač ne bi mogel trditi o sebi. Zadnje štiri tedne shujšam vsak teden pol kile. Sedaj sem izračunal, da bom, če bo šlo tako naprej, do junija 1941 izgubil.

Ko bom mrtev in pridem v nebesa — me bo večstvo šele doumelo, kaj je izgubilo z menoj.

Ko bo mrtev in pridem v nebesa — me bo ljubi Bog mogoče postavil kot sozvezdje na nebo in naenkrat bodo zvezdoslovci poročali strmečemu svetu o novo odkritem sozvezdju. Mlad učenjak bo usmeril name daljnogled in bo zagledal na meni kak madež — enega onih blatnih madežev, ki sem jih odnesel s tega umazanega sveta — ter bo mislil, da je kak jarek ali kako ugaslo vulkansko žrelo — in bo napisal knjigo o tem ter tako postal profesor astronomije na kaki univerzi. (Konec.)

NI DALEČ

— Prosim, povejte mi, kako daleč je do Velike kavarne.

— Ni daleč, eno minuto od Glavnega trga.

— In koliko je do Glavnega trga?

— Dobro pol ure.

Nostradamusova prerokba

(Po kranjskem ustnem izročilu)

...Kadar pride tisti čas,
ko bo šel fižol v klas,
rž nam bo rodila stroke,
grešne deve pa otroke,
jedel repo bo baron,
delal škric za božji lon.

Padala bo iz nebes
težka mana, prav zares,
tam po Galiji, Britanji
in po Aziji, Romanji.
Vrag se duš bo veselil,
kjer bo žegen ta rosil.

Kakor nekda Izrael,
nekdo čez morje bo šel,
čez morje krvavo-rdeče
v tujo zemljo iskat sreče.
Če in kdaj prišel bo čez,
Bog sam ve — so vode vmes.

Krava vsaka zvonec zlat
bo nosila tistikrat,
a kot maslo nam sijal bo
Sveti Jošt in trošt dajal bo.
Šmarna gora bo kot žganc,
hribe žrl boš lahko, Kranjc!

NA MEDICINSKEM PREDAVANJU



Profesor: »Na lobanji tega moža konstatiramo, da je bil vedno jezljiv in nasilen.«

Slušatelj: »Gospod profesor, ali ni verjetnejše, da je bila taka njegova žena?«

BOLGARSKI APETIT

se je letošnje leto zelo povečal. Ker so se dobro založili v Dobrudži, jih je po apetitu prišla taka žeja, da jim ni zadosi ne Donava in ne Črno morje. Žejo si hočejo pošteno pogasiti, zato jih mika Egejsko morje in so v ta namen predložili Grkom približno tak jedilni list kakor Roninom v Crajovi. Tako se je bolgarska restavracija premaknila na grško stran, kjer je v jesenskih in zimskih dneh več sonca. Ampak za Grke ga še poleti ni bilo preveč.

Da bo noga vedno lepa,
čevlji mora biti tak,
Kakor zna ga narediti
V Mariboru tvrdka »Jak«.



Trgovina s čevlji?

Maribor, vogal Aleksandrove c. in Sodne ul

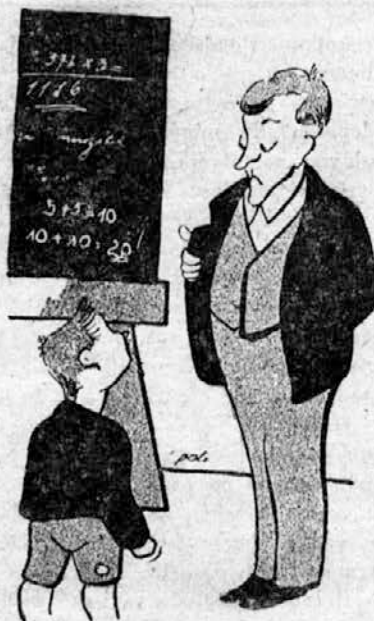
Razočarani oče

Nebeški oče z daljnogledom
na zemeljski dol zre atom.
Z dremavice nemilo zbudil
ga je današnje vojne grom.

Začuden sliši divje vpitje,
kako ga prosi narod zbran:
»Pomagaj, oče, nam do zmage!«
In isto prosi druga stran.

Skozi zobé mu psovka uide,
prekolne ves človeški rod:
»Sem za ljubezen ljudstvo ustvaril,
zdaj se mori mi, saperlot!«

V ŠOLI



Učitelj: »Konj spada torej v razred kopitarjev. In kam spada osel?«

Učenec: »Osle pa imamo v vseh razredih.«

D. Gojlja:

TRAGEDIJA

Gospod Bizeljčan vrl je mož
kreposten ves in vztrajen,
vsestransko trd, bolj ko kremen,
do skrajnosti značajan.

Kar si zasadil v glavo je,
ne izpusti nikoli,
to krepko on drži vse dni,
v veselju in pa v boli.

Nekomu šport življenjski cilj
je ali trgovina,
nekomu pesem; tak je cilj
Bizeljčana: soč vina.

Pil ga je že za mladih dni
kot kodrolas fantiček,
namesto mleka srkal je
s prežejno dušo cviček.

In kot mladenič ga je pil:
ko od ljubezni tulil
mu mnog tovariš je, je on
brez nje le vino žulil.

Ko mož dozorel je v moža,
prav nič se ni obabil,
ob rujnem vincu ledik stan
in deco je pozabil.

Starost mu zlezla je v lase
in ves se že je tresel;
a toliko ne, da ne bi
kaplje do ust prinesel.

In pil ga je na delavnik,
na praznike, nedelje,
na jezo in tolažbico,
na žalost in veselje.

Če bil je god, ga rad je pil,
in če godu ni bilo,
če se zgodilo mu je kaj
in če se ni zgodilo.

Za zdravje je Bizeljčan pil,
za moč in pa za brihto
ob krstih, svatbah in grobeh,
na šalo in na ihto.

Tak mu ob vinu teklo je
kot vino vse življenje,
na kar kot starec s smrtno pač
bil koso pokošen je.

In v tem mu je tragedija
napolnjena s krivico:
mož, ki le vino je pil, je
umrl za — vodenico.

ZAROKA

— Pet let ste bili poročeni? Ali ni to dolgočasno?

— Nel Saj nisem bila samo z enim.